

ІНСТИТУТ ДУШЕВНОЇ РЕЛІГІЇ ПРОПАГУЄ ОДНООСІБНІСТЬ

Інститутом душевної релігії розроблено плакат, який на матеріалах академічного словника української мови демонструє, що група людей може складатися з однієї людини. Публікуємо цей плакат, який буде корисний душевним спільнотам у боротьбі з індивідофобським міфом, ніби протиставлення множини одиниці є “загальноприйнятим”.

Одноосібні об'єднання існували, існують та існуватимуть завжди, бо людям від природи властиво формувати нефіксовані соціальні зв'язки, не прив'язуючись до оточення, на підставі одноосібно обраної мети. І масові об'єднання створюються через згоду всіх із метою (ініціативою) однієї особи.

У душевній релігії основою самоорганізації людей вважається суверенна особистість – душевна спільнота в складі однієї людини. Згідно із словом Божим ми прирівнюємо до однієї людини все людство.

БАЛОТУЙСЯ! ЯКЩО ТИ ЧОЛОВІК...

Україна поволи виконує свої зобов'язання перед європейською спільнотою щодо протидії дискримінації в усіх її формах. Але політикам і суспільству до цього важко звикнути. Принизливі для вразливих груп стереотипи такі масові, такі сильні й такі звичні, що, здається, вони у нас в крові. Поки життя не примусить виправляти допущені помилки.

Найбільш помітно стереотипи вкорінені в церковній та світській владі й «четвертій владі» ЗМІ. Церковна влада тут згадана не дарма, бо вона формує громадську думку не меншою мірою, ніж телебачення й іноді дозволяє собі благословляти найрадикальніші прояви патерналізму, які тягнуть Україну в феодальне минуле.

Сайт Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, наприклад, переповнений агітками проти одностатевих шлюбів. Зайве казати, що двері цієї консервативної установи, яка претендує бути представницею всіх релігій України, закриті для сучасних духовних рухів, зокрема ЛГБТ-християн.

Папа Римський вже не засуджує геїв. Королева Великої Британії як голова Англіканської Церкви вже підписала білль про одностатеві шлюби. Українське ж

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень “Ідеаліст”
 (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 18 (80) 30 вересня 2015 Року Енергії

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

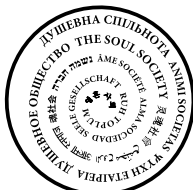
Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

священноначаліє, наслідуючи поганий приклад московської патріархії, пасе задніх у глобальному процесі гуманізації релігій.

Рівність жінок і чоловіків – не таке контроверсійне питання, як права ЛГБТ-людей, але й тут є глибокі проблеми. Центральна виборча комісія, що вже прославилася своїми вольностями у трактовці виборчого законодавства, перевершила себе у офіційному роз'ясненні, ніби недотримання встановленої законом гендерної квоти (не менше 30% жінок та чоловіків) не є підставою для відмови у реєстрації виборчих списків політичних партій. Одіозне роз'яснення скасоване судом – але хто знає, чи дотримуватимуться партії чесно гендерної квоти або спускатимуть кандидаток у хвіст виборчих списків?..

Судячи з оголошень, розклеєних по Києву, виборчим штабам для роздачі листівок обов'язково потрібні дівчата до 30 років. Те, що такі оголошення про працевлаштування дискримінують чоловіків та людей старшого віку – політтехнологів не турбує.

А днями на телеканалі «Інтер» показали соціальну рекламу місцевих виборів від Комітету виборців України та руху «Чесно». Рекламна кампанія така крута, що має окремий сайт. Ідея реклами в тому, щоб закликати людей до реалізації виборчих прав, активного (право обирати) та пасивного (право бути обраним). Заклик до реалізації пасивного виборчого права у рекламі сформулювали дуже невдало: «балотуйся сам». Вийшло, ніби цей заклик адресований виключно чоловікам, бо «сам» – займенник чоловічого роду. Отак всього три букви перетворили шляхетний

Майбутнє України залежить не тільки від президента (1 людини) і парламенту (450 людей). Набагато більше воно залежить від депутатів місцевих рад (236 000 людей).

Не хочеш жити в минулому – онови місцеву владу. Обери людей освічених, патріотичних, які переймаються проблемами твого регіону, прагнуть змін і налаштовані на реальні дії. Або балотуйся сам.

Обирай нових людей

Стань новою людиною

Релігійний
білетень
№ 18 (80)
30.09.2015

слоган, що рекламує громадянську активність, на пропаганду ганебного гендерного стереотипу про те, ніби політика є справою чоловічою, а не жіночою.

Той самий стереотип закладено в сюжеті постера рекламної кампанії: «сам» кандидат-чоловік зображений на першому плані; жінки стоять позаду – як виборці, а не кандидати.

Якщо таких прикрих помилок припускаються досвідчені активісти громадських організацій з поважним іменем, чого ж чекати від чиновників?

На місцевих виборах дискримінують не тільки жінок та чоловіків. Низка громадських організацій підняли проблему дискримінації внутрішньо переміщених осіб (ВПО), яким взагалі не дозволяють проголосувати на місцевих виборах – тому, мабуть, що «вони не тутешні». Але ж вищі посадові особи держави неодноразово публічно прогнозували, що проблеми на сході України не будуть вирішені швидко. Якщо ВПО доведеться наступні роки жити в новому оточенні, чи не логічно було б почати соціальну інтеграцію цих людей у місцеві громади саме з надання їм права голосу? Хоча б для того, щоб кандидати були мотивовані висловити свою позицію щодо захисту прав ВПО. Бо дати прихисток сім'ям наших співвітчизників, які не стали мати справу з терористами і зберігли вірність Україні – це святий обов'язок всіх українських громад.

Деякі дискримінаційні стереотипи настільки вкорінилися в законодавстві, що заважають самому становленню громадянського суспільства, формуванню та оновленню його життєво необхідних інституцій. Закон нерідко захищає не права, а привілеї, і така несправедливість уповільнює соціальний розвиток у інтересах певних елітних кіл.

Декларуючи свободу об'єднань, законодавство ускладнює купою зайвих формальностей, а в деяких випадках і унеможливує створення та діяльність громадських і релігійних організацій.

Під час стратегічного планування Коаліції з протидії дискримінації в Україні цього року ми визначилися, що треба вирішувати низку болючих питань, таких, як усунення дискримінації громадських організацій без юридичної особи у праві брати участь в громадських спілках та громадських радах, зменшення необхідної кількості засновників та скасування низки пострадянських бюрократичних перепон при утворенні релігійних громад, а також реформування інституту альтернативної служби з тим, щоб її могли нести невірні паціфісти та позаконфесійні віруючі, нині дискриміновані у порівнянні з віруючими, яким релігійні переконання не дозволяють нести військову службу і які належать до певного переліку привілейованих релігійних організацій, список яких затверджено Камбіном.

Звісно, боротися з дискримінацією непросто. Громадська думка, яка нині на боці патріархальних стереотипів, зміниться лише услід за зміною патріархального контенту політичних виступів,

матеріалів ЗМІ, проповідей, підручників та інших книжок. Непросто і внести зміни у законодавство.

Але є прості речі, які легко зробити. Кожна людина може спіймати себе на відтворенні завчених дискримінаційних стереотипів і порвати з ними. Авторі дискримінаційної реклами «балотуйся сам» можуть просто прибрати з неї займенник чоловічого роду і залишити гендерно нейтральне «балотуйся». Сподіваємося, що ця дружня порада попрацювати над своїми помилками не залишиться без реагування.

НЕВИГЛАСИ В КОТЛІ “ЛЕВІАФАНА”

Чим більші ми патріоти, тим більше маємо проблем. Інфляція, війна, вуличні сутички, лісові пожежі. Вперше Київ, як Москва – в «димі вітчизни». Бо армія десь воює й не допомагає гасити ліс і торфовища. Довгі роки невідомі герої мирного часу примудрялися берегти країну від воєн та природних катастроф. Тушили пожежі у зародку, не дозволяли їм розповзтися та досягти епічних масштабів. Ми не знаємо імен цих майстрів своєї справи, втрачена їх наука. Замість культивативної практичних знань та навичок, відповідальності за себе і все навколо себе ми зациклилися на пустому, безмістовному і самовбивчому «патріотизмі». Хочемо чи то перемогти, чи то зрадити здоровий глузд. У бійні під Верховною Радою накручений політиками натовп убив мобілізованих політиками військовослужбовців. Парламент вже не місце для дискусій та мирного випрацювання рішень. Народ приводять під його стіни, щоб розпалювати пристрасті та агресію. Всі вважають Мінські угоди неприйнятними, і суперечка йде лише про те, чи треба брехати, що ми їх визнаємо та виконуємо! Як так сталося, що ми перестали вірити у діалог та домовленості і підписуємо угоди лише для того, щоб швидко «кинути» іншу сторону?! Честь для нас нічого не значить, а «гідність» полягає у саморуйнуванні?! Нам що, жити набридло, якщо ми з таким завзяттям ліземо у пекло війни?! На бізнес-форумах у нас вже зривають овації феєричні ірландські «гуру» з «слоганами» на зразок «треба рекламувати не зброю, а убивство».... Прихильники блокади Криму зваблені сміливим задумом кинути виклик українським та російським олігархам, застопорити рух їхніх товарів, аби дослухалися до народу. Але ніяка блокада не переконає перекроїти карту впливів. Тільки примусить переводити впливи зі сфери взаємної вигоди компромісів у сферу насильницького грабунку. Товари можуть лежати і знецінюватися, проте капітал все одно рухатиметься. Постраждають лише ті, для кого призначався товар. І то, олігархічні медіа організують своєму населенню сеанс патріотичної психотерапії для компенсації погіршення матеріального рівня життя пропагандою національної гідності та цькування «ворогів народу». Порвати всі контакти з Кримом, а отже й вільний рух

Релігійний
бюлетень
№ 18 (80)
30.09.2015

капіталу, ніхто не здатен. Розмови і навіть записки достатньо, щоб переукласти угоди в зв'язку зі зміною обставин. Вчорашня угода була про вільну торгівлю товарами, завтрашня буде про опції блокади. Спекуляції залишками та фандрейзингом на інфраструктурні проєкти, знімання сливок політичних дивідендів, тощо.

Сумно, що люди воюють за чужі кордони, метушливо бігають за чужими грошима, купляються на чужі фантазії і не хочуть вчитися випускати у власній голові власні гроші, бо навчені не вірити ані власним фантазіям, ані фантазіям один одного. А найбільш «просунуті», хто вважає, що пізнав закони маркетингу, імітуючи довіру, насправді займаються кидаловом та грабують подібних собі, позбавляючи себе ж майбутніх вигод взаємної довіри та співпраці вільних і рівних творчих людей.

В результаті вся вигода закономірно дістається власникам держав, які лівою рукою проводять національні кордони, а правою рукою друкують гроші. Олігархічним стейкхолдерам архаїчної державності. Архаїчно протестні маси розплачуються борговою кабалою за свій радикалізм. Всі живуть у злиднях, але тішаться: «Крим наш!».

Олігархи нас пограбували не високими цінами, не інфляцією, не податками, не брехнею їхніх кишенькових політиків. Все це було вже після першої і рокової крадіжки. Вони вкрали у нас довіру один до одного – заповнюючи наші голови ілюзіями безальтернативності воєн за їх порядки та споживання їхніх товарів і послуг, від освітніх до ритуальних, з дитинства до могили. Вони постійно крадуть у нас віру в себе, вірність собі, володіння собою. Бо що то є, як не грабунок, втовкмачування міфу про найвищу цінність «своєї землі» людям, які насправді самі не свої?

Коли ти не бажаєш творити себе, а прагнеш зруйнувати ненависну «систему» на, нібито, «своїй землі», ти молекула пару в котлі олігархічного паротяга. Твоя роль зводиться до малої керованої краплі тиску. Але не краплі пару прокладають колію, якою рухається потяг завдяки тиску в котлі. Парадокс: ти хочеш, щоб котел вибухнув, але котел сталевий та міцний, а твій тиск лише пришвидшує рух олігархічного паротяга. Краплі пару, звісно, можуть спробувати заблокувати колію. Але паротяг легко пройде через їхній туман. На те і колія. На те і котел, розкочегарений, єдиний котел, конституція якого проста: поїзд рухається по колії, вигідній машиністу, а краплі пару мають право виходити через гудок.

Можна не бути краплею пару. Але хто хоче це розуміти, окрім ненависних олігархів? Відповідати за себе так стрьомно, думати за себе – голову зламаєш і ніхто не любить надто розумних. Краще уявляти себе пасіонарною краплею в океані – навіть якщо «океан» представляє собою ізольований резервуар – і без зайвих сумнівів розігріватися у полум'ї патріотизму та випаровуватися у нутро олігархічного паротяга, назва якого: «Левіафан».

